

Arrest

nr. 99 899 van 27 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. POKORNY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij dient op 21 november 2012 een asielaanvraag in. Op 14 december 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing.

"A. feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma geboren te X (Kosovo) en afkomstig uit Kotor (Montenegro) en u beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de Kosovaarse oorlog diende u gedurende een maand samen met uw grootvader en twee andere personen, F. Z. en R, lijken te begraven in opdracht van de Serviërs. In 2000 werden uw grootvader, F. Z. en R. vermoord door onbekende Albanezen. U vluchtte in 2000 naar Montenegro. U woonde er met uw ouders, broer en zus. Uw vader en moeder

keerden in 2000 terug naar Kosovo. Uw moeder woont in Djakovica en uw vader reist regelmatig heen en weer tussen Kosovo en Montenegro. In Kotor leerde u uw Montenegrijnse partner kennen, S. G. genaamd, met wie u vier kinderen hebt. U keerde verschillende malen terug naar Kosovo. Zo ging u naar Kosovo voor de dood van één van uw zussen, voor de hartoperatie van uw moeder, om uw rijbewijs te halen en om uw identiteitskaart te verkrijgen. Kort na de geboorte van uw dochter Ajche werd u geslagen door een persoon op straat in Djakovica die dreigde dat hij u en uw familie zou begraven zoals u zijn familie hebt begraven. U diende klacht in bij de politie. De politie sprak met deze persoon en vroeg aan u wat u met zijn familie had gedaan. U wendde voor onschuldig te zijn. Vervolgens keerde u terug naar Montenegro. Op een bepaald moment kwam de ex-vriend van uw partner, A. S. genaamd, vrij uit de gevangenis. Hij dreigde uw partner mee te nemen en u en jullie kinderen te vermoorden. Anderhalf jaar geleden viel hij u aan op straat met een metalen spatel. U viel bewusteloos en werd twee weken opgenomen in het ziekenhuis. A. S. werd veroordeeld met een gevangenisstraf van anderhalf jaar. Toen u in oktober 2011 uw rijbewijs ging halen bij de gemeente Djakovica sprak u met een oude schoolvriend van Albanese origine en die wist u te vertellen dat er over u en uw werk tijdens de oorlog werd gesproken in Albanese kringen. In augustus 2011 toonde een collega, die A. S. in de gevangenis had bezocht, aan u een filmpje op zijn gsm waarin Anton u dreigde te vermoorden wanneer hij opnieuw uit de gevangenis vrij zou komen. Uit woede hebt u de gsm op de grond gegooid. U diende klacht in over deze bedreiging bij de politie. De politie zei dat hij twee maanden extra in de gevangenis diende te blijven omwille van dit feit. U vreest echter het moment dat A. S. vrijkomt en daarom besloot u uit Montenegro te vertrekken. Met behulp van een smokkelaar, F. M, verliet u samen met uw gezin rond 19 november 2012 Montenegro. U hoorde hem echter een telefoongesprek voeren waaruit u afleidde dat deze persoon samenwerkt met S. Daarom besloot u in Servië uw vader en een oom te bellen. Uw vader bracht uw partner en twee van uw kinderen terug naar Montenegro en uw oom bracht uw twee andere kinderen naar uw moeder in Djakovica. U besloot verder te reizen. Uiteindelijk kwam u aan in België op 20 november 2012 en vroeg u asiel aan op 21 november 2012. Ondertussen woont uw partner samen met jullie vier kinderen bij haar tante in Pec, Kosovo, uit schrik voor haar ex-vriend die weldra vrijkomt uit de gevangenis. U beschikt over uw Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 15 januari 2010, de geboorteaktes van uw kinderen Ajche en Resuli, uw rijbewijs uitgereikt op 14 oktober 2011, een kopie van een identiteitskaart van een zekere F. M. en een aanvraag om u te vervolgen wegens een verkeersovertreding d.d. 3 februari 2012 vanwege het politiedepartement van Podgorica.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in het administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werden Kosovo en Montenegro vastgesteld als veilige landen van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U verklaarde dat u niet naar Kosovo kunt terugkeren omdat u vreest vermoord te worden door Albanen omwille van uw werk voor de Serviërs tijdens de Kosovaarse oorlog. Vooreerst dienen enkele bevreedende elementen in uw verklaringen te worden opgemerkt. Zo was u tijdens de oorlog in 1999 slechts een kind van dertien à veertien jaar. Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde vanaf 2000 samen met uw broer, zus en ouders in Montenegro te hebben gewoond (CGVS, p. 2 en p. 11) terwijl u later in uw verklaringen duidelijk maakte dat uw ouders al in het jaar 2000 terugkeerden naar Kosovo maar dat u toen zelf niet wilde teruggaan naar uw land van herkomst (CGVS, p. 7). Eveneens

dient te worden toegevoegd dat u tijdens uw Verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken hebt aangegeven dat u sinds 1999 in Montenegro woont (Verklaring DVZ, p. 4punt 11).

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt een vrees voor vervolging te hebben bij een terugkeer naar Kosovo. U bent immers gedurende al de jaren dat u in Montenegro woonde verschillende keren teruggekeerd naar Kosovo. Zo ging u onder meer voor familiale redenen terug naar uw land van herkomst, maar eveneens ging u naar Djakovica om uw identiteitskaart te verwerven. U verkreeg er zelfs recentelijk, meer bepaald in oktober 2011, uw rijbewijs (CGVS, pp. 7-8 en p. 14).

Daarnaast dient er ook gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Djakovica wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio 's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daar buiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van een veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing voor daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal-, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder dient te worden opgemerkt dat er uit het door u neergelegde document van de politieafdeling van Podgorica (Montenegro) opgesteld nav een verkeersovertreding, tevens blijkt dat u de Montenegrijnse nationaliteit bezit. Wat betreft uw verklaring niet meer terug te kunnen keren naar Montenegro uit vrees voor de ex-vriend van uw partner die u anderhalf jaar geleden heeft aangevallen en u tevens met de dood heeft bedreigd (CGVS, pp. 14-15), dient te worden opgemerkt dat uw problemen met A. S. louter van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn. Bovendien hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor bovengenoemde problemen met A. S. geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Montenegro zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Montenegro aanwezige autoriteiten en dat er aldus

zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Montenegro voor U een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens uw verklaringen hebt u vooreerst nooit problemen gekend met Montenegrijnse autoriteiten. (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw belager reeds in het verleden door de Montenegrijnse autoriteiten werd gestraft nadat hij u had aangevallen en verwond. Hij werd met namen veroordeeld tot een gevangenisstraf van anderhalf jaar. Toen u in augustus bij de politie klacht indiende omdat A. u had bedreigd via een filmpje, blijkt uit uw verklaringen dat hij ook voor deze bedreiging twee maanden langer in de gevangenis diende te blijven (CGVS, pp. 15-16). Uit de informatie aanwezig op het commissariaat -generaal blijkt tevens dat de Montenegrijnse autoriteiten en politie voor alle etnische groepen met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Montenegrijnse politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Montenegro meerdere mechanismen om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Montenegrijnse overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Montenegro realiseerde de laatste jaren doeltreffende hervormingen inzake haar legislatief en justitieel systeem. Hoewel verdere hervormingen nog steeds nodig zijn, geeft de Montenegrijnse politie blijk van een continue verbetering in het beheer van haar dagelijkse taken en in de strijd tegen de georganiseerde en misdaad en corruptie. Voor het geval dat de Montenegrijnse politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. Ofschoon de effectiviteit van de controlemechanismen nog voor verbetering vatbaar is, wordt politieel wangedrag in Montenegro niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Montenegro opererende autoriteiten aan alle Montenegrijnse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Aan uw identiteit en deze van uw kinderen wordt er niet getwijfeld. De aanvraag opgemaakt door de politie van Podgorica om u te vervolgen wegens een verkeersovertreding bevestigt uitsluitend dat u een verkeersovertreding beging. De door u neergelegde kopie van de identiteitskaart van een zekere F. M. bevestigt uitsluitend de identiteit van voorgenoemde persoon, dewelke evenmin wordt betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Doordat verzoekende partij als middel aanvoert de schending van de motiveringsplicht (de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen) en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel; Doordat artikel 3 van bovenvermelde wet op de motiveringsplicht van bestuurshandelingen voorschrijft dat de opgelegde motivering in de akte niet alleen de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden doch eveneens dat de motivering "afdoende" dient te zijn; Doordat onder de term afdoende dient verstaan te worden dat de motivering pertinent moet zijn alsook draagkrachtig oftewel dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen; Terwijl de motivering van de bestreden beslissing hier niet aan voldoet; Doordat de Commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dat noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut aan verzoekende partij kan toegekend worden; Doordat de Commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dat verzoekende partij geenszins aannemelijk zou gemaakt hebben een vrees voor vervolging te hebben bij een terugkeer naar Kosovo:

verzoekende partij zou immers gedurende al die jaren dat hij in Montenegro woonde verschillende keren teruggekeerd zijn naar Kosovo; Doordat de Commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dat de problemen met A. S. louter van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en dat verzoekende partij niet aannemelijk maakte dat hij voor bovengenoemde problemen met A. S. geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Montenegro zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Montenegro aanwezige autoriteiten;

Doordat de Commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dat uit informatie zou blijken dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is en dat de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Djakovica wel degelijk objectief verbeterd is: de veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven; Terwijl verwerende partij, onredelijk te werk ging door zonder meer ten onrechte te concluderen dat de bescherming geboden door de KP, EULEX en KFOR aan de minderheden toereikend is: in geval van eventuele (veiligheids)problemen zouden de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980; Terwijl andersluidende informatie van internationale organisaties beschikbaar is;

Terwijl verwerende partij de problemen van verzoekende partij en de oorzaak, daarenboven niet grondig heeft onderzocht in concreto (=schending van het zorgvuldigheidsbeginsel): verwerende partij heeft zich uitsluitend gebaseerd op algemene landeninformatie; Terwijl de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker zelf: hij moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is en moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205); Terwijl volgens de verklaringen van een asielzoeker een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84: de afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en in het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen;

Terwijl het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204);

Terwijl verwerende partij uit het asielrelaas van verzoekende partij geenszins tegenstrijdigheden, noch vage en incoherente verklaringen weerhoudt; Terwijl door geen verder onderzoek te verrichten om uit te maken of betrokkene al dan niet de waarheid sprak, een schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel;

Terwijl de problemen in Kosovo wel degelijk dermate systematisch en ingrijpend zijn: de fundamentele Mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt; Terwijl aldus hierdoor verzoekende partij een vervolging omwille van één van de redenen opgesomd in de Conventie van Genève kan laten gelden; Terwijl de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen de overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710); Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624); Terwijl de Commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins degelijk onderzoek verrichtte zodat zij bij de beoordeling niet is uitgegaan van alle ofwel de juiste feitelijke omstandigheden zodat de bestreden beslissing niet juist gemotiveerd werd ofwel niet afdoende is; Terwijl aldus de Commissaris generaal voor de vluchtelingen en staatlozen op basis van de gegevens van het administratief dossier niet kon oordelen of er sprake is van een vervolging omwille van één van de redenen opgesomd in de Conventie van Genève; Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in zich draagt;"

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen

beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het is niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal te concluderen dat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft dat de problemen met A. S. louter van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn of in geval van nieuwe problemen met hem na een eventuele terugkeer naar Montenegro geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp/bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten van dat land.

Overheidsbescherming in het algemeen wordt geboden wanneer de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en in dit geval dient te worden vastgesteld dat de Kosovaarse en Montenegrijnse autoriteiten al het mogelijke hebben gedaan om verzoeker de nodige bescherming te bieden. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing: *"U verklaarde dat u niet naar Kosovo kunt terugkeren omdat u vreest vermoord te worden door Albanen omwille van uw werk voor de Serviërs tijdens de Kosovaarse oorlog. Vooreerst dienen enkele bevreedende elementen in uw verklaringen te worden opgemerkt. Zo was u tijdens de oorlog in 1999 slechts een kind van dertien à veertien jaar. Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde vanaf 2000 samen met uw broer, zus en ouders in Montenegro te hebben gewoond (CGVS, p. 2 en p. 11) terwijl u later in uw verklaringen duidelijk maakte dat uw ouders al in het jaar 2000 terugkeerden naar Kosovo maar dat u toen zelf niet wilde teruggaan naar uw land van herkomst (CGVS, p. 7). Eveneens dient te worden toegevoegd dat u tijdens uw Verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken hebt aangegeven dat u sinds 1999 in Montenegro woont (Verklaring DVZ, p. 4punt 11). Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt een vrees voor vervolging te hebben bij een terugkeer naar Kosovo. U bent immers gedurende al de jaren dat u in Montenegro woonde verschillende keren teruggekeerd naar Kosovo. Zo ging u onder meer voor familiale redenen terug naar uw land van herkomst, maar eveneens ging u naar Djakovica om uw identiteitskaart te verwerven. U verkreeg er zelfs recentelijk, meer bepaald in oktober 2011, uw rijbewijs (CGVS, pp. 7-8 en p. 14)."*

Met toepassing van artikel 48/5, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker brengt geen argumenten aan die hieraan vermogen afbreuk te doen. Een loutere bewering dat andersluidende informatie van internationale organisaties beschikbaar is, volstaat niet. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC